

HOB/1836

HÍRADÓ

könyvtári

A FŐVÁROSI SZABÓ ERVIN KÖNYVTÁR DOLGOZÓINAK TÁJÉKOZTATÓJA

XXXIV. ÉVFOLYAM

5. SZÁM

1990. MÁJUS

Szerkesztőbizottság

Tverdota Miklósné *elnök*
Katsányi Sándor *felelős szerkesztő*
Aknay Tibor, Bardócz Antalné
Csoma Mihályné, Havas Katalin
Varró Istvánné, Weisz Sándorné

Felelős kiadó: Kiss Jenő főigazgató

Megjelenik havonta

Ára: 10.- Ft

Előfizetési díj egy évre 120.- Ft

Készült a FSZEK sokszorosítójában

Táskaszám

90/208

Eng. szám: III/UHB/30/1981

ISSN 0139-1917

NE INDULJUNK VESZTES POZÍCIÓBÓL

Megalakult az MKE Közkönyvtári tagozata

Mi szervezők, izgatottan vártuk, hogyan sikerül a meglakulóban lévő Közmuvelődési Könyvtárosi Szekció első nagy rendezvénye. Szakmánk sorsa tényleg annyira izgatja kollégáinkat, ahogy minket? Sorsunk alakítása érdekében képesek leszünk-e egységbe tömörülni, és tenni is valamit?

Az országos találkozó, az első lépés sikerült. Május 9-én megtelt Szentendrén a Művelődési Központ és Könyvtár nagy terme, a későn érkezők nehezen találtak helyet. A jelenléti ívet 186-an írták alá. Az emberekbe vetett hitem, optimizmusom igazolódott. Ha kell, meg tudunk mi is mozdulni. Természetesen ez kevés, tenni is kell valamit, feladni pedig soha. Köszöntőjében Biczák László, a Pest Megyei Könyvtár igazgatója azt mondta: "Ne induljunk vesztes pozícióból!" Igaza van. De ha nyelők akarunk lenni, tovább nem várhatunk. Talán még nem késő.

A találkozó programja azt a célt szolgálta, hogy minél többen tájékozódhassunk a könyvtárak sorsát is alaposan befolyásoló, elfogadás előtt álló önkormányzati törvény lényegéről. Arra voltunk kíváncsiak, hogy a könyvtárak működésében ennek életbe lépése milyen változást hoz. Tudnunk kell, mihez ho-

gyan alkalmazkodjunk, milyen csatornák, eszközök igénybevétele szükséges, hogy szakmai munkánkat nyugodtan végezhessük. A másik nagyon fontos kulcsprobléma, és talán ez a meghatározó: a szakmai megújulásunk.

A frissen elkészült, és rövid időn belül az országgyűlés elé kerülő önkormányzati törvénytervezetet Dr. Kara Pál, a Belügyminisztérium önkormányzati főosztályának vezetője nagyon korrekten és érthetően ismertette. Megdöbbenő és elgondolkodtató volt az a közlése, mely szerint hiába kértek a közművelődési szakágazatoktól tájékoztatást, alapanyagot a törvény előkészítéséhez, a mai napig nem kaptak. Készségesebbnek mutatkoztak a különböző társadalmi szervezetek, egyesületek és a szakszervezetek. Véleménye szerint az új minisztérium első feladata lesz, hogy felülvizsgálja az egész rendszert, érdemi, tisztességes funkcióvizsgálatot kell végeztetnie.

Jó volt hallani a könyvtárak fenntartásáról a véleményét, miszerint nem képzelhető el, hogy csak helyi erőből fenntarthatók, hogy az önkormányzatokba okvetlenül fékeket kell beépíteni, nehogy más érdekeknek alárendelve elkótyavetyéeljék a már meglévőket. Dr. Kara Pál előadása után Nagy Ferencnek, a Budakeszi Városi Könyvtár

igazgatójának a korreferátuma következett. Ő a problémát belülről, a könyvtárosok szemszögéből közelítette meg. Gondolatai a hallgatóság körében nagy egyetértésre találtak. A fontosabbakból idézek néhányat.

"...A könyvtár mint információt gyűjtő, feldolgozó, őrző és szolgáltató intézmény, stratégiai fontosságú, és fenntartása, fejlesztése kiemelt állami feladat, finanszírozásából az állam nem vonulhat ki... A tisztán önkormányzati finanszírozás és az ezzel járó kiszolgáltatottság elfogadhatatlan... Lehetőségeink kimerülöben vannak. Ezért fontos a jelenlegi állapotokból annyit megmenteni, amennyit csak lehetséges... . Az, hogy hadállásainkat nem adjuk fel, még nem jelenti azt, hogy belső életünkben nincs szükség változásra, az erőforrások átcsoportosítására, tisztulásra, de ezt szigorúan belülnyennek kell tekintenünk... A jelen helyzetben elsősorban az a feladat, hogy a könyvtárak működéséhez szükséges minimális feltételeket megállapítsuk, és ennek biztosítására garanciákat kell kérnünk az új parlamenttől."

Összefoglalta az egyesülettel szembeni elvárásait is. "Olyan egyesületre van szükségünk, amely sokkal megfoghatóbban vállalja a könyvtárosok érdekvédelmét, hivatásos gárdával módszertani központként működik, élen jár új technológiák bevezetésében, irányítja ezt a folyamatot, szélesíti a nemzetközi kapcsolatokat, s végül aktívan politizál, összegyűjti és továbbítja a szakma problémáit, kapcsolatot tart a mindenkori kormányzattal..."

Délután került sor az előkészítő bizottság által összeállított anyag "A közkönyvtárak legfontosabb feladatai az átalakítás időszakában" megbeszélésére. A vitát Papp István vezette "Rendszerváltás a közkönyvtárakban" indítással. A hozzászólók megerősítették a könyvtári szakma önátalakításának szükségességét, a közvetlen környezet igényeinek érdemleges kielégítését, és azt, hogy igenis követeljük, hogy fontosságunknak megfelelő helyet kapjunk társadalmunkban.

A KÖZPONTI ELLÁTÓ SZOLGÁLATRÓL

Működési feltételek, tervek. A Könyvtári Hír adó idei 2. számában /annak a kötelezettségnek megfelelően, amelyet a hálózat egészét érintő szolgáltatásról mindenki joggal elvárhat/ beszámoltam a KESZ elmúlt évi legfontosabb eredményeiről, forgalmi adatairól, ezért most ezeket nem ismétlem meg. A lényeg: egyéb teendőink végzése mellett 80 80%-kal nőtt a forgalom, több mint 10.000 dokumentumot szállítottunk a könyvtárakba.

A program végén került sor a Közkönyvtári szekció (nevérol igaziból nem döntöttünk) ideiglenes vezetőségének megválasztására. A jelenlevők elfogadták az előkészítő bizottság jelöltjeit, új jelöltet nem állítottak. /Lásd a dokumentumok között./ A bizottság tagjai még aznap este megállapodtak a lefontosabb feladatok megindításában:

- Hozzáértő szakemberekből munkabizottság szervezése, amelynek feladata szakanyag készítése a sorsunkról döntő felsőbb szerveknek (felelős Biczák Péter).
- A Közkönyvtári szekció munkatervének előkészítése (felelős Papp István).
- A szekció tényleges megszervezése (felelős Tverdota Miklósné).

Az ideiglenes vezetőség legközelebb június elején találkozik.
Én pedig remélem, hogy a jövő igazolni fogja, érdemes volt elindulnunk.

Tverdota Miklósné

A Magyar Könyvtárosok Egyesülete
KÖZKÖNYVTÁRI SEKCIÓJÁNAK
vezetőségi tagjai:

1. BICZÁK PÉTER
elnök
Pest megye- Szentendre megyei könyvtárigazgató
2. TVERDOTA MIKLÓSNÉ
titkár
FSZEK X. kerületi főkönyvtár könyvtárigazgató
3. BENICZKY PÉTERNÉ
VIDEOTON - Székesfehérvár
könyvtárvezető
4. MAGYAR ISTVÁNNÉ
Somogyi Könyvtár - Szeged
módszertanos könyvtáros
5. PAPP ISTVÁN
FSZEK - Budapest
főigazgatóhelyettes
6. SLEZSÁK IMRE
Városi Könyvtár - Edelény
könyvtárigazgató
7. VARGA RÓBERT
Palmiro Togliatti Megyei Könyvtár - Kaposvár
módszertani osztályvezető

mentumok száma. Közvetlen feladataink elvégzése mellett nem tudunk eleget tenni egyéb kötelezettségeinknek, így a számítógépes játékkazetták folyamatos gyarapításának, az új folyóiratkatalógus és lelőhelyjegyzék elkészítésének, állandó lemaradásban vagyunk a feldolgozó-feltáró munkában, nem is említve a munkatervben vállalt egyéb feladatainkat. A közelmúltban több könyvtár vásárolt videot /s a közeljövőben mások is fognak vásárolni/, ami tovább növeli a videoszolgáltatások iránti igényt, ugyanakkor a számítógépes szolgáltatások /letétek/ körét is érdemes lenne növelni. A szolgáltatások folyamatossága, bővítése érdekében mindenképp szükséges már a KESZ munkatársainak két fővel való növelése. A zavartalan működés egyik legfőbb akadálya az egyetlen telefon, sürgős teendő egy újabb vonal biztosítása. Helyiséggondjaink nyomasztóak: raktárunk megtelt, a biztonságos körülmények között őrizendő nem hagyományos dokumentumok elhelyezésére jóformán már nincs lehetőségünk. Ugyanakkor szükséges - s biztosan megtérülő "beruházás" lenne - a videoműhely fejlesztése, hiszen a hálózatban történő új beszerzések növekedésével növelnünk kell a másolatkészítés mennyiségét stb. A videoműhely s a nem hagyományos dokumentumok elhelyezésére, kezelésére önálló helyiség szükséges. Erre egyféle megoldás lehetne a KESZ /volt mozi/ erkélyének erre a célra való kialakítása, berendezése. /A szolgáltatások gyorsaságát, színvonalát jelentősen növelné a központi katalógus adatbázisának számítógépre vitele, a kölcsönzés számítógépesítése./

A könyvek esetében minden bizonnyal hozzájárul ehhez a minden eddiginél nagyobb áremelkedés üteme, s az ebből adódó beszerzési gondok. Még kívánatosabb tehát a KESZ és a könyvtárak állománygyarapításának összehangolása, az ehhez kapcsolódó /közös/ forgalmi, gazdaságossági vizsgálódások a KESZ-től kölcsönzött /igényelt/ dokumentumok folyamatos elemzése a különböző nagyságú költségvetési keretekhez kapcsolódó gyarapítási stratégiák kialakítása stb. Ha van, s lesz rá erő s idő, akkor ennek egyik kezdeményezője lehetne az állománygyarapítási bizottság - az ÁLGYA KOMMENTÁROK/ÁRAK pedig egyik fóruma lehetne a konkrét gyakorlati, közérdekű kérdéseknek.

A videószolgáltatásokkal függ össze, hogy a Fővárosi Tanácshoz pályázatot adtunk be 600.000 Ft-os egyszeri támogatásra. Az összegből olyan videoletéteket szeretnénk létesíteni, amelyekből a könyvtárak kölcsönözhetnek a látogatóik körében. Szintén bővíteni kívánjuk a számítógépes játékkazetták letéti ellátását. A központi gyűjteményt az elmúlt évben 4 könyvtár által leadott 70.000 Ft ér-

tékű valamint a KESZ 90.000 Ft értékű vásárlásaiból alakítottuk ki s egyelőre ezek között a könyvtárak között cseréljük az állomány egy-egy csoportját. Az ellátásba egy alapító könyvtár átlagosan 17.000 Ft-al szállt be, úgy véljük, hogy ekkora összegnek az átutalásával lehetne "részvényt" váltani azoknak az újabb könyvtáraknak, amelyek igényt tartanak az ellátásra. /E mellett a KESZ 100.000 Ft-ot tervez a gyarapításra, bár a piaci kínálat az új kazettákat tekintve meglehetősen szegényes./

Ebben az évben nőni fog a KESZ hangoskönyv kínálata is. Még az elmúlt évben 138 új hangoskönyvet rendeltünk, a meglévőkből pedig /azokból, amelyekre többszöri előjegyzés volt/ a központi ellátás fejlesztésére - térítésmentes támogatásként - több mint 200 példányt igényeltünk az OSZK KMK-tól. A gyarapodás feltehetően lehetőséget teremt majd arra, hogy a többes példányokból a hangoskönyveket rendszeresen kérő /kölcsönző/ könyvtárakban kisebb letéteket hozzunk létre, s ezeket folyamatosan cseréljük. A dokumentumok jelenléte, közvetlen ajánlásuk, népszerűsítésük lehetősége a könyvtárakban minden bizonnyal kedvezően befolyásolja majd a használók körének növekedését is. /Erre jó esélyeink vannak, hiszen a hangoskönyvek forgalma a hagyományos módon, azaz az ajánló jegyzékek révén történő kérése alapján is az elmúlt évben 60%-al emelkedett./

A folyóiratok forgalmának az elemzését /a KESZ létesítésétől napjainkig/ a közelmúltban végeztük el. Azzal a nem titkolt szándékkal, hogy az egyáltalában nem igényelt, ám valamelyik szakrészlegben s a központi könyvtárban is megőrzöttek közül jó néhánytól /közös megegyezéssel/ megszabadulunk, helyet teremtve az új periodikumok őrzésére, tisztázva természetesen a megőrzési feladatokat ezek körében is a főkönyvtárak és a KESZ között. Ehhez azonban olyan új központi jegyzéket kell összeállítanunk /Vö.: T á j é k o z t a t ó. A F S Z E K h á l ó z a t á b a n m e g ő r z ö t t i d ő s z a k i k i a d v á n y o k c í m é r ő l é s l e l ő h e l y é r ő l. Bp. 1988./, amely a különböző helyeken őrzött priodikumok évfolyamait /hiányait/ is jelzik. Ugyanakkor elhatározásra kell jutni arról is, hogy a KESZ-ben megőrzésre kijelölt folyóiratok legújabb /befejezett/ évfolyamait mely könyvtárak adják le a központi gyűjteménynek. Ennek, valamint a hálózatban előfizetett összes periodikum központi katalógusának a munkálatai, ha lassan is, de elkezdődtek. /Folytatás a következő számban: 2. M i b e k e r ü l a K E S Z ? /

Arató Antal

INTÉZMÉNYI TANÁCS

Egy nyilatkozat és egy levél

NYILATKOZAT

A Szociológiai Dokumentációs Osztály felfüggeszti az Intézményi Tanácsban való részvételét.

Az Intézményi Tanács, amely szakmai érdekképviselői szervnek mondja magát - az eddigi tapasztalataink szerint - nem veszi figyelembe azt az alapvető szakmai szempontot, hogy a központi könyvtár és a kerületi könyvtárak között funkcióbeli különbség van. A kerületi könyvtárak közművelődési feladatot látnak el, a központi könyvtár pedig tudományos szakkönyvtár. Ezért tartottuk indokoltnak azt, hogy a szervezet felépítésében illetve vezetésében feltétlenül tükröződjön ez a különbség és érvényesíthessük a központi könyvtár speciális érdekeit. Tagságunk felfüggesztésének mások oka, hogy a Tanács szabályzata nem törvényes alapokon nyugszik, így eleshetünk minket megillető jogoktól és a magasabb szintű képviselői szervekkel való jogi alapokon nyugvó kapcsolat lehetőségétől.

Bp., 1990. ápr. 10.

Szociológiai Dokumentációs Osztály

TISZTELT SZOCIOLÓGIAI DOKUMENTÁCIÓS OSZTÁLY!

Az Intézményi Tanácshoz eljuttatott nyilatkozatukra szeretnék néhány sorban válaszolni. Biztos, hogy személyesen is egyeztetjük álláspontjainkat az osztálynak az IT-ből való kilépése ügyében, de a szabályzatunkban leírtuk: írásra írással válaszolunk. Hiszen a szó elszáll

Az IT Szervezeti és Működési Szabályzatának szövegezésekor az osztály képviselőjében Gál Katalin több kérdésben nem értett egyet a többi küldöttel. A felmerült viták során minden esetben szavazással döntöttünk. Az osztály képviselője az elkészült szabályzatot elfogadta, illetve a többségi véleményt tudomásul vette.

Az IT-be delegált tagok döntő többsége intézményünk szervezetét jobbra tevő, a körülöttünk folyó történésekről híreket biztosító és a vezetők munkáját segítő és ellenőrző formát és nem munkástanácsot kívánt. A mi esetünkben ez egyébként is elég furcsa lenne. Álláspontunkat az egyeztetés során főigazgatónk is tudomásul vette.

Az IT nem háborúskodni akar, hanem beszélni a szakmai és pénzügyi tervezésbe és véleményt alkotni a meghozott döntésekről. Az általunk is megvitatott és elfogadott döntések végrehajtása azonban munkavállalói kötelességünk.

A Nyilatkozat értékelése szerint az IT "szakmai érdekképviselői szervnek mondja magát". Mi nem "mondjuk", hanem a főigazgató és /a tagság képviselőjében/ általam aláírt szabályzat közös megváltoztatásáig azok vagyunk! Ez pedig jelentős különbség.

A Központi Könyvtár és a kerületi könyvtárak közötti funkcióbeli különbség kérdésében a kerületket illetően nincs köztünk vita. A Központi Könyvtár viszont szerintem egyaránt ellát szakkönyvtári és magasszintű közművelődési könyvtári feladatokat. Az IT felépítésében és vezetésében meg nem jelenített különbséget sajnos egyáltalán nem érzem. A Tanácsban a Központi Könyvtár összes osztálya képviselve van. A küldöttek által, szavazással választott vezetés összetételére inkább a kerületek panaszkodhatnak, ha nem lettek volna ők is a választók között. Karner Katalin a Budapest-gyűjtemény képviselője és én is központi osztály dolgozója vagyok. A kerületeket eszerint elvileg "csak" Hont Péter "védi". De igaz-e ez a "csak"? Mindhárman úgy érezzük, hogy nekünk az intézmény egészének érdekeit kell szolgálnunk. Tévedünk talán? Az egészben pedig a központ ugyanúgy benne van, mint a hálózat! Az IT és a vezetés tényleges tevékenységének megkezdése előtt hármunk tisztességének kétségsébe vonása kicsit elkeserítő dolog. Ha az osztály dolgozói figyelmesen elolvassák a szabályzat "Az ügyvezető titkár ..." bekezdését, akkor kiderül, hogy az ún. "vezetésnek" semmifajta joga nincs, az adminisztrációs és szervezési munkák elvégzésén kívül.

Nem világos számomra, hogy honnan a meggyőződés, miszerint "az IT ... az eddigi tapasztalatok szerint - nem veszi figyelembe ..." stb., hiszen az osztály képviselője az eddigi egyetlen tényleges munkaösszejövetelen meg sem jelent.

"A Tanács Szabályzata nem törvényes alapokon nyugszik" - folytatódik a Nyilatkozat. Az intézmény főigazgatója és a dolgozók által írásba foglalt és aláírt közös megegyezés, ha az nem sérti az ország törvényeit, mindaddig "belső törvény" és kötelező az aláírókra, amíg azt közös akarattal meg nem változtatják vagy meg nem szüntetik.

A szabályzat elfogadása előtt az osztály képviselője már előszóban is megfogalmazta a törvényességgel kapcsolatos és most a nyilatkozatban is leírt aggályokat. A küldöttek nem tartották fontosnak ennek "intézményes" bonyolítását, mivel közös vélemény szerint olyan óhajainkat foglaltuk írásba, melyek nem sértenek magyar törvényeket. Javasolták azonban Gál Katalinnak, hogy nézzen utána, vagy vizsgálta meg az általa ajánlott TDDSZ jogásszal. Ennek megtörténtéről, vagy az esetleges vizsgálat során felmerült jogi problémákról eddig semmiféle szóbeli, vagy írásbeli értesítést nem kaptunk. Ha megtörtént a vizsgálat és nincs semmi jogsértés, akkor mi a probléma? Ha viszont találtak olyat, akkor a tisztesség nem azt kívánná, hogy azonnal értesíteni kell a kollektívát? Ehelyett inkább a kilépés az egyetlen etikus lépés? Végül, ha az osztály sem vizsgálta meg a szabályzatot, akkor milyen alapon minősítik jogsértőnek?

A nyilatkozatban megfogalmazottak szerint "eleshetünk minket megillető jogoktól és a magasabb szintű képviselői szervekkel való jogi alapokon nyugvó kapcsolat lehetőségétől". Válaszom, idézet a szabályzathoz: "Az IT állásfoglalását intézményi fórumokon hozza nyilvánosságra, eltérő véleményével a fenntartóhoz fordulhat". Mi kell ennél jogszerűbb? A tömegkommunikációt állampolgári jogon mindenki megkeresheti. Az elérendő célként emlegetett Európában a tömegkommunikációhoz csak valóban nagy kaliberű vállalati jogsértésekkel fordulnak a cégek dolgozói. Nem divat a vállalatok belső problémáinak a cég hitelét rontó módon való kitergetése és ezekre a sajtóban, rádióban való megoldáskeresés. Ezt az IT sem tartja helyesnek, er-

re van a szakmai út. Ezt akarjuk betartani és megköveteljük a betartatását. Adott esetben, ha nézeteink nem egyeztethetők, a FSZEK vezetésével végig fogjuk járni ezt a szakmai utat a fenntartók felé. Egyelőre azonban hiszünk abban, hogy problémáink "házon belül" megoldhatók lesznek.

Sokszor használjuk a d e m o k r á c i a és a d e m o k r a t i k u s kifejezéseket. Néha azonban kiderül, hogy sokunk számára más és mást jelentenek. Nem egyszer még a valódi tartalmuktól is eltérőt! Ha azt mondjuk, hogy d e m o k r á c i a, akkor el kell fogadni egy vitát eldöntő szavazás végeredményét. Ha elfogadtuk, akkor pedig be is kell azt tartani. Az elfogadott többségi vélemény mindenki számára kötelező. A szabályzathoz idézek ismét: "Határozatait szótöbbséggel hozza, de a kisebbségi véleményeket is továbbítja". /Az IT/ Hol lenne az a csodált demokrácia, ha a kisebbségben maradók minden esetben tüntetően kivonnák magukat az általunk is tudomásul vett határozatok érvénye alól? Most, sajnos ez történik a Szoc. Dok. Osztály esetében.

Véleményem szerint együtt kellene cselekednünk. A központ és a hálózat közötti funkciók eltérések kölcsönös elismerése mellett, meg kell szüntetni a ma még meglévő és nagyon sajnálatos emberi szembenállást. Ez a FSZEK minden dolgozójának közös érdeke. Az osztályok, részlegek elszigetelődése, különállása éppen ezt hátráltatja. Remélem, hogy soraimat az osztály tisztelt kollektívája egy tárgyalni kész partner véleményeként olvassa és olyan haragmentesen, mint ahogy írtam. Találkozunk az IT ülésein. Ennek reményében, tisztelettel:

Toth Sándor

EGY SZOCIOLÓGUS KÉRDÉSEI

A Híradó következő számainak hasábjain sorra be fogják mutatni munkakörüket, feladataikat és terveiket az intézmény újonnan kinevezett szakreferensei. A sort B a r c z i Z s u z s á v a l kezdjük.

* * *

Az intézmény szervezeti felépítésének változását követően jelenleg, közvetlenül az igazgatóság irányítása alatt, a szakmai koordinátor, a PR és marketing szakértő, az oktatási felelős mellett negyedik szakreferensként, szociológusként dolgozom.

Feladatom a problémafeltáráson, a jelenségek és folyamatok megismerésén alapuló, a FSZEK működését és fejlesztési stra-

tégiáját érintő elvi és gyakorlati döntéslőkészítő, vagy az előre nem kiszámítható kimenetelű döntéseket kontrolláló tevékenység. E tág meghatározásban rejlő elvárás messzemenően egybeesik felfogással, elképzeléssel. Kifejezi, hogy az alapvető: az aktuális probléma felismerése, /véleményem szerint/ nem kevésbé a felismert aktualitások képviselője; az elsődleges a megismerés, s másodlagos annak eszköze /jóllehet ennek mindig és csakis a legcélszerűbb, legalkalmasabb, legkorrektebb eljárásnak kell lennie/. Ebben egyaránt helye van az egymást kiegészítő mindennapi tapasztalatnak és információcserének, statisztikai nyilvántartások és egyéb dokumentumok elemzésének, kérdőíves vagy interjú vizsgálatoknak.

Hatásköröm javaslattevő és végrehajtó funkcióra terjed ki; a feladatok megvalósításával, azok szükségszerűen kollektív megoldásával kapcsolatos döntési és utasítási jogkörrel a könyvtár egyszemélyes felelős vezetője, a főigazgató rendelkezik. Javaslattevő "jogosítványomnak" nem becsülöm le sem hatását, sem a vele járó felelősséget, mert reménykedem a megalapozott érvek meggyőző erejében, s bízom a hozzám hasonlóan gondolkodók egyetértő, aktív támogatásában. Az eredményesség egyként feltételezi a szakmai felkészültséget és a szakmai szempontok, érdekek mind teljesebb érvényesülését.

Munkám valójában nem csupán az előző évek folytatása, hiszen az empirikus szociológiai megközelítéseknek több, mint félszázados múltja van intézményünkben. Az 1934-es, művelődés- és könyvtártörténeti jelentőségű adatfelvétel, melyre a szakirodalom máig sűrűn hivatkozik, az objektív önértékelés igénye vezérelte. Három évtizeddel később, a korai kezdeményezésre reagálva és a hatvanas években fellendülő magyar szociológiai kutatásokhoz csatlakozva azonos célkitűzéssel ismét megmértett hálózatunk. Nemcsak követhető, de követendő szellemi örökség ez. Ez tette lehetővé 1984-ben a különböző időpontokban regisztrált olvasmánystruktúra révén a változási tendenciák kimutatását, előrejelzését.

Elődeink szemléletét, gondolkodásmódját, a hagyományokat megőrizve, de igazodva az új körülményekhez /a könyvtári szolgáltatások körének bővülése; a szociológiai módszerek, adatfeldolgozási eljárások fejlődése/ további területeken, a könyvtárhasználói magatartással, az olvasói igényekkel kapcsolatos felmérések elvégzése vár ránk.

- Hogyan születnek a szervezet működésében irányadó intézkedések, utasítások, rendelkezések? Kik és milyen szereppel, aktivitással, felelősséggel, eszközzel és eredményességgel vesznek részt ebben a mechanizmusban?

- Miként működik az intézmény hatékonyságát nagymértékben meghatározó információs rendszer? Van-e a szervezeti hierarchiában megfelelő információáramlás? Ha igen, akkor a különböző irányú információk milyen hatásfokkal érik el címzettjeiket? Van-e alul-, ill. dezinformáltság? Ha igen, milyen mértékű és következményű; ki és mennyiben felelős ezért?

- Milyen a könyvtáraink presztizsét jelentősen alakító munkatársak felkészültsége, mentalitása? A munkahelyi légkör mely elemei erősítik vagy gyengítik a könyvtárosi, a Szabó Ervin-es identitást?

- Milyen kép él a főváros lakosságának könyvtárainkat nem használó 90 százalékában hálózatunkról, egységeinkről, szolgáltatásainkról; hányan részükben oldaná fel

a közömbösséget, a tartózkodást a pusztán jól tájékozottság?

- Mi motiválja az olvasók könyvtárhasználatát? A hasonlóságok és különbségek hogyan rétegzik a látogatók táborát? Az indítékok széles skáláján milyen domináns típusokkal találkozunk?

- Kik azok az értelmiségiek, akik a beiratkozási díj emelésével nagy arányban maradtak el hálózatunk könyvtáraiból? Miért nem éri meg nekik e feltételek mellett szolgáltatásaink igénybevétele? Tehetünk-e és mit az érdekükben? (Vagy csak arról van szó, hogy az adminisztrációban, a nyilvántartásban nem tükröződik a tényleges könyvtárhasználók?) Ezzel összefüggésben, megnyugtató érzéssel vehetjük-e tudomásul a nyugdíjasok szinte változatlan részvételét?

- Mi indítja olvasóinkat a párhuzamosan több könyvtárba való beiratkozásra? Milyen rendszerességgel és szándékkal használják azokat? A sokoldalú, intenzív érdeklődés vagy a speciális szolgáltatások iránti ritkább igény kielégítése rejlik a háttérben? Esetleg a dokumentumok választékának, példányszámának - elfogadható vagy elégtelen mértékű - hiányával magyarázható? Mit jelentenek az okok a különböző kérések differenciált teljesítésére kiépített ellátórendszerünkre nézve? Hogyan értékelhető a könyvtárak közötti munkamegosztás mai helyzete az olvasó szempontjából?

- Mi történik a kikölcsozött dokumentumokkal azok visszahozataláig? Mennyiben bizonyul sikeresnek az olvasó választása, a könyvtáros ajánlata? Milyen mű az, mely fontossá válik az olvasó számára? S miért?

- Milyen eredményességgel készültek fel könyvtáraink a praktikus ismeretek iránti kereslet fogadására?

- Hogyan befolyásolják az új médiumok a könyvtárhasználat módját? Milyen hatással bír a videofilmek közvetítése a használói szokásokra? Miként értékelhető ebben a könyvtár szerepe?

A szűkebb és tágabb témakörök sora folytatható, de a terjedelem szabta határon belül lényegesebb hangsúlyoznom, hogy e kérdésekről természetesen valamennyien rendelkezünk több-kevesebb ismerettel; /a feltevésként megfogalmazódó vagy állításként, határozott meggyőződésként kijelentett/ válaszaink azonban az eltérő tapasztalatok és elvi megfontolások következtében nem egységesek. Az empirikus vizsgálatoknak mérési korlátokkal, torzító tényezőkkel kell számolniuk, de anélkül, hogy fetiszizálnánk, túldimenzionálnánk jelentőségüket, ezek figyelembevételével mégis megbízhatóan vallhatnak ítélőképességünkről, alátámaszthatják megfigyeléseinket, avagy eloszlathatják jóhiszemű tévhiteinket.

Barczi Zsuzsa

Bandi legyenek, ha nem igaz...

Gurultunk a nevetéstől - az óvodások a meseszőnyegen, a kisiskolások és a felnőttek körben ülve -, mikor Mária néni a Zöldszakállú király meséjének végéhez ért.

Remek hangulatban folyt április utolsó szerda délutánján a pedagógusok mesemondó versenye a Kőbányai gyermekkönyvtárban. A mesemondószékekben váltakozva ültek óvónők és tanítónők, körülöttük a versenyzők, kollégák és kisebb, nagyobb gyerekek. A mesék közben a gyerekek énekeltek, az óvónők több szólamban furulyáztak, hogy legyen időnk egy-egy izgalmas vagy tréfás történetet kipihenni. A kilenc mese változatos típusokat elevenített meg, az "Öt ujj" meséjétől a székely menyecske esetéig az ördöggel, az óvodásoktól a felnőtt korosztályig különböző korcsoportoknak szólt.

A gyerekek kicsit korábban érkeztek, illedelmesen foglaltak helyet a számukra még szokatlan helyzetben: most az őket nevelő pedagógusok állnak - pontosabban ülnek - ki, és ők, a "meseíró gyerekek" és óvodások a közönség. Sőt, korábbi mesepályázatunk nyertese, Árik Zsófi, 3. oszt. tanuló a zsűri elnöke.

"Hogy izgulnak!" - sugdosták egymás fülebe csodálkozva a gyerekek. Mi házigazdák, a gyermekkönyvtár és a Kőbányai Pedagógiai Kabinet szaktanácsadói sem voltunk kivételek ez alól, számunkra a tét az volt, vajon a mesék, dalok, az "akolmeleg" ellensúlyozni tudja-e a versenyszellemet. "... a mesének lételeme a hallgatóság" - valljuk együtt az Apáról fiúra c. könyv íróival. De nem értünk egyet ugyanott írott megállapításukkal: "A régi mesélők meghalnak, és a fiatalok már nem tanulják meg a meséket kívülről. Erre a mai világban nincs is szükség, mert mindenkire eljutnak a meséskönyvek."

Mennyivel több a mesemondás a meseolvasásnál és médiáknál? A jó mesemondókról írja Berze Nagy János: "Az ilyen mesemondók már a hangjukat is a mese tárgya szerint választják meg, hallgatóikat mesélés közben megszólítják; képzeletben magukkal ragadják, valószínűvé teszik előttük a valótlant, hihetővé a hihetlent."

A mesélés az alkotó képzeletet mozgósítja, alkalmazkodik a hallgatóság igényéhez, reakcióihoz. A szavak ereje, a történet fordulatai mellett a mesélő hangszíne, gesztusai, érintése emóciókat, érzelmeket kelt, a mesélő játszik hallgatóival. A személyes kapcsolat révén válik mesélő és hallgató egyenrangúvá, közös élmény részesévé. A mesélés célja örömszerzés, a képzelet és a test elvégzi a többi munkát: a megértést, az azonosulást, a példaválasztást. Pirosuló arcok, feszülő és ernyedő testek, elkalandozások és felragyogó szemek. Minden kor-

osztály megtalálja ugyanabban a mesében a számára igazat és élvezetést. Mert nemcsak az észigazságok, a racionalitás létezik, hanem emberi és életigazságok is vannak, amelyek a gyerekek számára az egyetlen örök műfajban, a mesében fejeződnek ki művészi szinten.

Véget értek a mesék, a zsűri meghozta döntését. Gyakorlat teszi a mestert, az óvónőké az első két helyezést. És a meglepetés: minden résztvevőnek átnyújtjuk a gyerekek ajándékát, a kőbányai gyerekek mesekönyvének, az "Éhenevezett tündér"-nek "mezei" példányát, névre szóló, színes képajánlással. A színes, kötött igazi könyv egyik példányát a Pedagógiai Kabinet könyvtára számára ünnepélyesen az igazgatónő veszi át.

Ki gondolta volna, mikor ősszel elkezdtünk, hogy újra felvirrad a mesék napja Kőbányán? Meseírás, mesekönyvkészítés, gyermekkönyvheti műsor, pedagógus mesemondó verseny, jövőre a könyvtárban mesedramatizálási továbbképzés tanítóknak, és közkívánatra megismételt meseírópályázat a kőbányai gyerekek számára.

Bandi legyenek, ha nem igaz...

Szász Ilona

Hálózat vagyunk-e avagy az információ áramlásáról

A Király-játék tapasztalatai

Mátyás király halálának 500. évfordulójára vetélkedőt rendezett a FSZEK **Király-játék** címmel. Az egész úgy indult, mint egy álom: rajzokkal, képekkel gazdagon illusztrált feladatlap, rengeteg jelentkező. Főleg 6. osztályosok és ettől felfelé. Azután elkezdődött a buktatók sorozata.

A feladatlap nehézségét tekintve ennek a korosztálynak legalább féléves bemutatómunkára lett volna szüksége. A 30 címből álló bibliográfiai jegyzék túl bőnek bizonyult.

(Az összeállító mentsége, hogy ő fejezetenként, oldalszámmal adta le az irodalmat.) Kisebb-nagyobb pedagógusi és könyvtárosi segítséggel azonban túljutottunk ezen az első fordulón. Ám ekkor kezdődtek az igazi problémák ...

Legelőször kellett volna említenem, hogy a feladatlapok szórását szóbeli tájékoztató előzte meg. Ezen minden főkönyvtárból egy ember vett részt, akinek tájékoztatni kellett volna a könyvtárhoz tartozó gyermekkönyvtárosokat. És itt indult el a téves információk áradata! Illetve még tévesek sem jutottak el sok helyre.

A feladatlapok értékelése után a tájékoztatás szerint a helyi döntőre került sor. Nem kis töprengést és energiát jelentett szá-

momra a helyi döntő megszervezése, amit saját belátásomra bíztak. Próbáltam a döntőt játékos formában megszervezni, mivel túl nehéznek ítéltam a feladatlapot. Játszóházat szerveztünk "Mátyás udvarában", Bor Zoltán, az Arany János Színház művésze segítségével. Korabeli öltözet, zene, etikett, művészetek és étkezési szokások szerepeltek a feladatok között. A jutalom az első helyezett csapatnak általam készített lovagi páncél volt és minden résztvevő könyvjutalmat kapott. Csatlódott voltam mint szervező, mint résztvevő, az lettem volna mint játékos és azok voltak a gyerekek is. Minden igyekezetem ellenére sem sikerült önerőből méltóvá tenni a rendezvényt ehhez a jelentős évfordulóhoz.

Keserű szájízemet és tapasztalataimat a Kispesti főkönyvtárban próbáltam megosztani sorstársaimmal és ekkor ért a hideg zuhany.

A döbbsent arcok valamiféle központi vetélkedőről vagy játszóházzal tudtak. A feladatlapok kitöltése még folyamatban volt, csak egy-két helyen kezdtek neki a javításnak. A pontatlan információk tévútra vezettek mindenkit? Vagy ennyire megszoktuk a központi irányítást, a módszertani szakreferenseket? Az együttműködés hiánya nagyon érződik mindannyiunk munkáján, minden pillanatban. A Kispesti főkönyvtárban nyiladozó PRÜCSÖK módszertani műhelynek ebben az évben még nem sikerült elérni céljait. Öntevékenységre, aktivitásra, kreativitásra, játékosságra nehéz egy minden szempontból irányított régi gyerekkönyvtárosi gárdának átállnia. S arra, hogy érintkezzünk a másikkal, s nem "örizzük féltve" tudásunkat.

Grnák Márta
gyerekkönyvtáros

KRÓNIKA

Nyilvánosság

1990 áprilisában megindultak az átköltözések a **Reviczky utcai épületbe**, mely még nincs műszakilag véglegesen átveve. A Roviczky utcai és a főépületet majdan összekötő emeleti átjáró /"Sóhajok Hídja"/ július végéig készül el. Az új épület új telefonszámai és mellékei érdekes találgató játékokra nyújtanak lehetőséget dolgozóinknak.

Tárgyalásokat folytattunk a Könyvértel, mely a **szépirodalmi analitikus katalógus** kiadja. Szeretnék a FSZEK-nek átadott példányok számát leszorítani - tekintve, hogy intézményünk nem pénzért kapja tőlük a kiadványt. Minimum 40 példányt kötöttünk ki a hálózat és a központ számára.

Április első napjaiban elkészült, s közrebocsájtattott az ezévi munkaterv.

Az Országos Közművelődési Alap pályázat sajnálattal értesített bennünket arról, hogy a hozzá 1989-ben benyújtott pályázatainkat mind elutasítja.

A főkönyvtárigazgatók és a központi osztályvezetők április 12-i értekezletükön megvitatták az 1990. évi költségvetés és a Hálózati Tanács által készített állománygyarapítási keretfelosztási javaslatot.

Április 26-án a főkönyvtárigazgatók újabb ülést tartottak, ahol meghallgatták, és megtárgyalták az illetékes vezetők beszámolóit a hálózat részére nyújtott központi szolgálatát -

sokról, azaz a KESZ, a Kötészet, az ÜFO és a Műszaki Osztály munkájáról, valamint a jövőjüket érintő kérdésekről.

A fiatal diplomás könyvtárosok első csoportja május 3-án megvitatta Tóth Sándor /KESZ/ javaslatát, mely a FSZEK új központi ellátásának kifejlesztéséről szól. További forduló: május 10. és 15.; majd magasabb fórumok elé kerül a vitaanyag.

Újabb dehonesztáló célzatú újságcikk jelent meg a M a i N a p ápr. 27-i számában Révy Eszter nyilatkozata alapján.

Összeállította:
Somogyi József

OLVASÓINK ÍRJÁK

Maradunk, akik vagyunk...?

Hozzászólás Kelemen Tamás: Lehet-e a közösnek egyéni vonást adni c. cikkéhez

Naponta változó korunkban változás elé nézünk "házunk táján" is?

Amikor először hallottam arról a törekvésről, hogy "változtassunk nevet", próbáltam végiggondolni több variációt. Jó lenne-e a változás, kell-e, szükség van-e rá?

Szerintem a "Fővárosi Szabó Ervin Könyvtár" név megtartásra érdemes /természetesen akkor, ha hálózatként működünk tovább/, mert valamit kifejez, és emléket is állít. Úgy gondolom, habár valamikor azzal a szándékkal kapta intézményünk a Szabó Ervin nevet, hogy a "marxizmus tudományos művelése és a proletariátus szocialista öntudatának nevelése körül szerzett..." érdemeit ismerjék el, ma tevékenységének ne ezt az oldalát hangsúlyozzuk! Munkásságának arra a részére tenném a hangsúlyt, hogy ő indította meg a fővárosban a korszerű közművelődési könyvtárak létesítését. Azt gondolom, ezért a tevékenységéért megérdemli, hogy továbbra is nevét viselje a hálózat.

Egységként esetleg utca-, tér- illetve városrész nevekkal lehetne kiegészíteni az elnevezést. /A cikkben a 2. variáció/. Még szerencsésebb lenne, ha csak a mozaikszó "FSZEK" jelölné a hálózatot. Például:

FSZEK Kőbányai Könyvtár

Nem tartanám jónak azt a változatot, ahol könyvtárunként más-más jelentős személyiség nevét használnánk. Áttekinthetetlen lenne a hálózat, és olvasóként magyarázhatnánk, hogy tulajdonképpen egy cég vagyunk, de mégsem. /Aki a hálózat egy tagjában tagságit fizet, használhatja az egészet, csak a név egészen más/.

Lehetne tovább filozofálgatni sok-sok járulékos dolgon, mégis úgy érzem, a lényeg ennyi. Ha változtatunk, bízom benne, hogy a sok vélemény meghallgatása ill. olvasása után közösen alakítjuk ki a végső eredményt. És azt szeretném, hogy a változtatás ne kötelező érvényű, uniformizált legyen, hanem egységként dönthessünk a nagy egészen belül a nevekről.

Cseriné Szilágyi Erzsébet

Wese 1

A vándorlegény

Élt egyszer a világon egy vándorlegény,
és a könyv csoda talált, Bor-
kónt, világot érti, elvett egy dobozt,
hiszen volt, és egy kis szalonnát, foy-
hisz tudós megírta, a harmadik
illatát, Odament a legény, és be-
lért, kónt!

A doboz vándor legény, és egy éhen-
regett, tudós könyve, "Hogyan legyen
kedek, ady egy kis kenyér, és egy
kis szalonnát."

A legény nagyon megörömta a tün-
dőt.

Tessék! It van, és nagyon nagyon éhen-
mondja a vándor legény.

Wuuhny, kóntat, búrok, kóntat - idole,
maga tudós.

Wu, az éhen, kónt, kónt!

Wem is tudom, jolan, az hogy egy
még annyira, hogy itt a kónt-
len, - valóság, a legény.

Wu, amogd, tilg, a, jive.

HAZOLTA: Bieder Anita 570

IRTA: Bieder Anita 570

JEDYZET NYTTÉ

ÁPRILIS NYTTÉ

A szakmai utazások szélesítik az ember látókörét általánosan és könyvtári értelemben egyaránt. Más, a mienktől eltérő gyakorlat megismerése alkalmat kínál munkánk újrágondolására. Nem kevésbé hasznos, - bár közel sem nyújt olyan élményt, - ha a hozzánk látogató vendégek szemén keresztül, véleményük alapján történik a megmérettetés.

A *C i t a t e l'* című szlovákiai szaklapban részletes beszámoló jelent meg könyvtárunkról *J a n a L o b o t k o v á*, a pozsonyi városi könyvtár igazgatónője tollából.

A történelmi visszapillantás után tájékoztatja olvasóit jelenlegi kísérleteinkről, problémáinkról, az utóbbi években elért eredményekről. Itt ugyan a nagyságrendi különbségek miatt közvetlen összehasonlításra nincs szükség, de nagyon tanulságos, hogy egy nagy tapasztalatú szakember mit tart kiemelésre méltónak. Szól a központi könyvtár ter-

vezett átalakítása kapcsán az olvasói terek és a közvetlenül hozzáférhető állomány bővítéséről, mint a modern ellátás feltételeiről. Az állományépítés gondjai között a gazdasági nehézségek és az új típusú dokumentumok iránti igény együttes jelentkezését említi. Sorra vesz néhány ezzel kapcsolatban hozott intézkedést is, a szolgáltatási díjak emelését és a fölös könyvek árusítását, tehát az új bevételi forrásokat. Az audio-vizuális dokumentumok használatánál a zenehallgatás mellett különösen hangsúlyozza a video dokumentumok forgalmazásának gyors fejlesztését. Részletesen beszámol a *K ö z p o n t i E l l á t ó S z o l g á l a t* szerepéről az állományépítésben és a könyvtárközi kölcsönzés folyamatában. Kiemeli gyorsmásoló szolgáltatásunkat, propagandaanyagaink jó külső, belső minőségét és egyéb kiadványainkat. Megnyerte tetszését a Kálvin téri aluljáróban szolgáltatásinkat hirdető kirkat is. A korábbi módszerek alkotó szellemű átértékelésének tekinti az angol szisztéma alapján kialakított családi könyvtárakat.

Gál Ágnes

SZAKSZERVEZETEK

KKDSZ

Korábban szakszervezetünk fizette elő 55 nyugdíjas kollegánk részére a *K ö n y v t á r i H í r a d ó t*. Kérésünkre - amelyet az előfizetési díj felemelése után tettünk - a Főigazgatóság térítésmentesen biztosítja a lapot s továbbra is vállalja a kiküldetésének postaköltségeit. /Összesen 13.000 Ft./

A főigazgató tájékoztatta a szakszervezeteket, hogy 1990. jan. 1-jétől márc. 31-ig tartó takarékosági intézkedések következtében intézményünk 650.000 Ft-ot takarított meg. Ezt az összeget elsősorban az *é v - v é g i j u t a l m a z á s h o z k í v á n j á k* felhasználni. Javaslatunkra, s tekintettel arra, hogy a munkatársainkat, nyugdíjasainkat egyaránt érintő infláció nyomán már az elmúlt évben növekedett a különféle címen segélyt kérők száma, a Főigazgatóság ebből az összegből 35.000 Ft-al megemelte a *v á l l a l a t i s e g é l y r e* tervezett keretet, amely így összesen 73.000 Ft.

Az intézmény vezetősége és a szakszervezetek tárgyalásai során az év első hónapjaiban elmarad *é t k e z é s i h o z z á j á r u l á s* viszonylagos ellentételezése a következő megoldás született. Az eredeti tervvel ellentétben 1990-ben kizárólag az egy hónapot elérő távollét esetén nem jár étkezési hozzájárulás, minden ennél rövidebb távollét idejére is a havi 500 Ft-os hozzájárulást az intézmény kifizeti.

Az SZB megtárgyalta a Főigazgatóságnak a vezetők béremelésére tett javaslatát, amely azt tartalmazta, hogy a vezetők a jelenlegi emelést bérarányosan kapják meg, mert megtörtént a differenciálás. A szakszervezetek képviselőinek és az intézmény vezetőinek egyeztetése során 4 fő kapott az eredeti javaslatnál nagyobb béremelést.

A BT május 3-án megvitatta s néhány módosítással elfogadta a Főigazgatóságnak a kitüntetések új rendjére, adományozásának módjára vonatkozó javaslatát. Megtárgyalta a szakszervezet 1989. évi gazdálkodásról szóló beszámolót, valamint az idei költségvetési tervezetet. Költségvetési tervünkben

emelkedett a segélyezésre fordítható összeg, a nyugdíjas alapra összegyűlt 30.000 Ft-ot OTP letéti jegybe fektettük be. A BT K á d á r Lászlóné gazdasági felelősnek köszönetét fejezte ki. 1990. jan. 1-jével érvényét veszítette az az érdekeltségi szabályzat, amelynek alapján a vállalkozói alapon végzett külső munkák után a közreműködők /közvetlen munkavégzők és vezetők/ a megtermelt nyereségből rendszeres juttatást kaptak. Ez elsősorban a nyomda és kötészet munkatársaira vonatkozott. A BT méltányosnak találta, hogy amíg az új érdekeltségi szabályzat nem készül el, a közvetlen munkavégzők, ha legalább annyit termelnek, mint az elmúlt évben, az idén is megkapják ezt az összeget. Ez azonban nem haladhatja meg a múlt évit, hiszen saját kiadványaink lemondása miatt nőtt a vállalkozói, "szabad" kapacitás. A BT megbízta a bérbizottságot, hogy vizsgálja meg és ellenőrizze, hogy a teljesítmény alapján kialakítandó mozgóbérekre vonatkozó szerződések milyen feltételek mellett készülnek el. /A.A./

A Kollektív szerződés melléklete

K i t ü n t e t é s e k:

A kitüntetés a huzamos időn át végzett színvonalas munka vagy a kiemelkedő teljesítmény elismerését szolgálja.

Kitüntetési alkalmak:

- V. 1. Törzsgárda jutalom
- VIII. 20. Kiváló népművelő
Szabó Ervin emlékérem
Javaslat beadásának határideje:
tárgyév I. 31.
- VIII. 20. Miniszteri dícséret /évi 4-5/
8.000 Ft
Javaslat beadásának határideje:
tárgyév I. 31.
- X. 14. Pro Bibliotheca Civica /évi 2/
30.000 Ft
Javaslat beadásának határideje:
tárgyév VII. 31.
Főigazgatói dícséret
5.000 Ft
A javaslat beadásának határideje:
VII. 31.

Kitüntetésre javaslatot tehetnek a középvezetők és a dolgozói kollektívák, ha a felterjesztéssel a főkönyvtárak ill. az osztályok munkatársainak legalább 70%-a egyetért.

A kitüntetési javaslatokat a felterjesztőnek részletesen indokolni kell. Az odaítélésről, illetve a továbbterjesztésről a főigazgató dönt, az Intézményi Tanács és az igazgatósági tagok véleményét kikérve, a szakszervezetekkel egyetértésben illetve véleményének figyelembevételével.

Természetesen a felsoroltakon kívül - a később megismert lehetőségektől függően - más újabb állami kitüntetésre is javaslatot lehet tenni.

A nyugdíjba vonuló munkatársak félhavi fizetést kapnak, ezen kívül indokolt esetben bármely más kitüntetésre is felterjeszthetők.

A kitüntetés visszavonható attól, aki annak viselésére érdemtelenné vált.

J u t a l m a z á s

Rendkívüli munka végzése, vagy valamely kiemelkedő teljesítmény esetén évközben bármikor javaslatot tehetnek a középvezetők munkatársaik jutalmazására. A jutalom megadásáról a főigazgató dönt a szakszervezetekkel egyetértésben.

Év végén /legkésőbb a decemberi fizetéssel egyidőben/ bérarányosan osztandó ki a rendelkezésre álló pénzösszeg.

Murphy újabb könyvtári törvényei

A könyvtáros azért van, hogy segítsen megtalálni az olvasónak azt a művét, amit az egyébként nem keresne.

Nincs megoldhatatlan kérdés, csak rosszul kérdező olvasó.

A könyvtárba nemcsak melegedni térnek be az olvasók.

A késedelmi díj összege megközelítőleg egyenlő az olvasó felháborodásának négyzetével.

Ha egy olvasónál zsilteppengét látunk, nem biztos, hogy borotválkozni készül.

A könyvtáros sem tökéletes, csak jól-esik ezt hallani.

A könyvtáros azért keres keveset, mert alacsony a társadalmi presztízse, és azért alacsony a társadalmi presztízse, mert keveset keres.

/KÖBÁNYAI SPECIÁLIS/. A zárás előtt félórával érkező olvasó akkor jön le kölcsönözni az olvasóteremből, amikor végképp elúszott az a reményed, hogy elérd a rákoskeresztúri csatlakozást.

Nem kötelező szeretni a kollégádat. Igaz, utálni sem.

"Folyomány": ugyanez az olvasóra is érvényes.

Személyi hírek

Áthelyezés

Sárközi Éva könyvtárost a XII. ker. könyvtárból a Helyettesítési csoportba, Fodor Veronika könyvtárost a Számítógépesítési csoportból a Helyettesítési csoportba.

Kilépők

Ozvald Lászlóné számviteli csop. vezető, Patáki Ágnes könyvtáros.

Születés

Cyórfi Évának Balázs nevű kisfia született. A szülőknek és a kisfiúnak gratulálunk.

RIETH GYÖRGYNÉ

1914 - 1990

1957-től halála napjáig intézményünknel dolgozott. Mindenki csak úgy ismerte: Lidi néni. Dolgozott, amit kértek tőle, munkáját készséggel végezte. Egy dolgos kézzel kevesebb és hiányzik.

Szeretettel gondolunk rá.

